

Marc Räder

(f. 1966) arbejder med fotografi

- bor og arbejder i Berlin

Det ser virkeligt ud og det er det også. Man kan bare ikke umiddelbart se det. Marc Räders billeder af eksempelvis amerikanske forstæder og den storslåede natur har dét tilfælles, at man ved første øjekast er i tvivl, om hvad de forestiller. De fotobaserede værker signalerer, at de kan aflæses. At øjet kan identificere motivet og forstå rum, skalaforhold, figurerens indbyrdes proportioner. Det er ikke så enkelt, selv tæt på er man i tvivl. Men Marc Räder manipulerer ikke. Det er ikke billeder af arkitekturmodeller, fiktive film-locations eller closeups af dukkehuse, selvom uvirkeligheden unægtelig synes latent. Hans arkitekturkamera gør det muligt at gengive eksisterende steder med skarphed og slørede konturer i både forgrund og baggrund. Øjet kan ikke stille skarpt på den fjerne horisont, men det kan kameraet. Figurene ser derfor virkelige ud. Alligevel opleves billederne sært uvirkelige.

Motiverne virker mere realistiske, jo tættere man kommer. Og det er tydeligt, at kunstnerens interessefelt er at skildre virkelighedens fænomener, ikke manipulere med det skildrede. Marc Räder er derimod optaget af at udfordre vores perception og virkelighedsforståelse. Og til formålet bruger han det fotografiske medie, der siden dets opfindelse har haft et særligt privilegeret forhold til virkeligheden. Kunstneren flytter det iscenesatte fotografi med eksempelvis Laurie Simmons tilbage til det virkelighedstro fotobillede, men fastholder ideen om fotografiet som et fiktionsbaseret, subjektivt udtryk. Marc Räders blik, kameraets vinkel, fungerer som en malers, der komponerer billedet, bruger figurer som skalamålere og pejlemærker for betragteren. Sådan ser virkeligheden ud.

Det er verden, naturen, mennesket, kulturen, der optager Marc Räder. Og særligt spændingsfeltet mellem kultur og natur ligger som en gennemgående tråd i hans serier. Landskabsbillederne og naturskildringerne ser autentiske ud, men de er gennemkultiverede og i den forstand kunstige og unaturlige. Der er ingen naturnostalgi på spil. Marc Räder fokuserer på en figur – en kvinde i rødt, en campingvogn eller en elmast – der forvirrer, snyder blikket, fordi den ikke synes naturligt integreret i scenen. Dermed cementerer han bevidstheden om, at det i dag ikke er muligt at opleve en ren, uspolet natur. Hans billeder bliver til liv, med enkelte elementer skaber han nærvær i øde områder. Men modsat bliver liv også til billede. Virkeligheden skildres i miniature, det konstruerede og iscenesættelsen af billedets perspektiv er allestedsnærværende og dermed reetablerer Marc Räder billedets og virkelighedens repræsentative fiktion.